

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าจ้างที่เป็นตัวเงิน สำหรับผู้ประกอบการในจังหวัดสมุทรสาคร โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ประกอบการหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดอัตราค่าจ้างของกิจการที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าว จำนวน 200 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลูกจ้าง

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.50 มีอายุน้อยกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.0 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 57.0 ส่วนใหญ่ประเภทธุรกิจเป็นธุรกิจประมง/สัตว์น้ำแปรรูป คิดเป็นร้อยละ 51.0 ระยะเวลาดำเนินธุรกิจเป็นเวลา 15 ปีขึ้นไป คิดเป็น ร้อยละ 38.0 ส่วนใหญ่ธุรกิจมีรายได้ต่อปีต่ำกว่า 25 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 42.0 โดยมีจำนวนแรงงานทั้งหมดในกิจการ 1-25 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 และมีจำนวนแรงงานต่างด้าวในกิจการ 1 – 25 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 และประเภทของการจ้างแรงงานต่างด้าวเป็นแบบรายวัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยกิจการมีการจ้างแรงงานต่างด้าวแบบรายวัน โดยจ่ายค่าจ้างให้กับแรงงานต่างด้าวอยู่ระหว่าง 151 – 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.3 ส่วนใหญ่ธุรกิจมีการจ้างแรงงานต่างด้าวแบบรายเดือน โดยจ่ายค่าจ้างให้กับแรงงานต่างด้าวอยู่ระหว่าง 5,000-6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 65.0 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะจ้างแรงงานต่างด้าวเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 66.5

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 ในปัจจัยย่อยพบว่ามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากเรียงลำดับคือ แรงงานต่างด้าวมีความอดทนในการทำงานมากกว่า

แรงงานชาวไทย ค่าเฉลี่ย 4.17 รองลงมาได้แก่ แรงงานต่างด้าวที่มีความขยันในการทำงานมากกว่า แรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.87 อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและรายเดือนต่ำกว่า แรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.66 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ สามารถ จัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.48 ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่า รักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.43 การ ควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.34 การจ้างแรงงานต่างด้าวไม่ จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.29 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงาน ไทย มีค่าเฉลี่ย 2.93 แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มี ค่าเฉลี่ย 2.89 และ แรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.72 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว

ปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์การที่มีผลต่อการกำหนดค่าจ้างแรงงานต่างด้าวโดยรวมอยู่ใน ระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.58 ในปัจจัยย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย มาก ได้แก่ ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆ ของสถานประกอบการ ค่าเฉลี่ย 3.90 รองลงมา มาตรฐานค่าจ้างทั่วไปในตลาดแรงงานต่างด้าว ค่าเฉลี่ย 3.67 และ ความต้องการใช้แรงงาน ต่างด้าวของสถานประกอบการ ค่าเฉลี่ย 3.61 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปาน กลาง ได้แก่ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน ค่าเฉลี่ย 3.42 สวัสดิการ ที่ให้แก่แรงงานต่างด้าว เช่น อาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย ค่าเฉลี่ย 3.40

ปัจจัยที่เกี่ยวกับตลาดแรงงานที่มีผลต่อการกำหนดค่าจ้างแรงงานต่างด้าวโดยรวมอยู่ ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.43 ในปัจจัยย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ มาตรฐานค่าจ้างทั่วไปในตลาดแรงงานต่างด้าว ค่าเฉลี่ย 3.67 และมีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ กฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานต่างด้าว ค่าเฉลี่ย 3.34 และกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงาน ค่าเฉลี่ย 3.29 ตามลำดับ

ปัจจัยที่เกี่ยวกับงานที่มีผลต่อการกำหนดค่าจ้างแรงงานต่างด้าวโดยรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 ในปัจจัยย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ปริมาณ งานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 รองลงมาระยะเวลาของงานที่ต้องปฏิบัติงาน ค่าเฉลี่ย 3.88 ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ ค่าเฉลี่ย 3.65 ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.63 และ ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ย 3.61 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นในระดับเห็น

ด้วยปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน ค่าเฉลี่ย 3.41 และ ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน ค่าเฉลี่ย 3.04 ตามลำดับ

ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงานที่มีผลต่อการกำหนดค่าจ้างแรงงานต่างด้าวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.90 ในปัจจัยย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ หัวข้อความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 รองลงมา ศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน ค่าเฉลี่ย 3.85 และหัวข้อประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน ค่าเฉลี่ย 3.62 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน ค่าเฉลี่ย 3.47 และคุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน ค่าเฉลี่ย 3.34 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว จำแนกตามประเภทธุรกิจ และ ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามประเภทธุรกิจ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว จำแนกตามประเภทธุรกิจ

ธุรกิจประมง/สัตว์น้ำแปรรูป มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 ในปัจจัยย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก เรียงลำดับ ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.10 แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.75 สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.51 สำหรับปัจจัยย่อยที่มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ การจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.42 อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.35 ค่าใช้จ่ายสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.23 การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.22 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.82 แรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.79 แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.77 ตามลำดับ

ธุรกิจห้องเย็น มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.21 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.44 แรงงานต่างด้าวมีความขยัน

มากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.20 การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.96 สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.88 และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.28 ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวดำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.20 การจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.12 อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.04 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวดำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.96 แรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.79 ตามลำดับ

ธุรกิจเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.44 ในปัจจัยย่อยมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.44 อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.00 ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวดำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.78 แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.67 และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทยและหัวข้อการจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.33 แรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.11 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวดำกว่าแรงงานชาวไทย และหัวข้อแรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.00 การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวยังต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.78 ตามลำดับ

ธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้า/ คอมพิวเตอร์ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าวโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.20 การจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.00 ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวดำกว่าแรงงานชาวไทย แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.80 และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวดำกว่าแรงงานชาวไทย หัวข้อการควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวยังต่ำกว่าแรงงานชาวไทย สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.40

แรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.00 แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 2.80 ตามลำดับ

ธุรกิจรถยนต์/อุปกรณ์ประดับยนต์ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าวโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.61 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.53 แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 4.33 อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 4.07 ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย การจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.80 การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.60 และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.20 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.13 สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.07 แรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.53 ตามลำดับ

ธุรกิจร้านอาหาร/ภัตตาคาร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าวโดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.62 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดในเรื่อง แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 4.67 และมีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.13 การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.60 และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.47 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.07 การจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.00 แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 2.47 แรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.40 ตามลำดับ

ธุรกิจเกษตร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.21 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.88 ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงาน

ชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.94 และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวง่ายกว่าแรงงานชาวไทย สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.12 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย และหัวข้อแรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.06 การจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ย 2.47 อยู่ในระดับน้อย และ หัวข้อแรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.24 ตามลำดับ

ธุรกิจอื่นๆ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.30 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ หัวข้อแรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.33 แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.92 สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.75 อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.58 และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.17 การจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.08 แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.83 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย และ แรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 2.58 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามประเภทธุรกิจ

จากการศึกษาพบว่า

ปัจจัยด้านองค์การ

ธุรกิจประมง/สัตว์น้ำแปรรูป มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.74 ความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.70 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ สวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ย 3.46 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ย 3.43 ตามลำดับ

ธุรกิจห้องเย็น มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.21 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการและจำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.44 ความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.16 ด้านสวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ย 2.80 ตามลำดับ

ธุรกิจเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ มาตรฐานค่าจ้างทั่วไปในตลาดแรงงานต่างด้าว และศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.22 ความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ ปัจจัยด้านจำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน และ ด้านสวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.67 ตามลำดับ

ธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้า/คอมพิวเตอร์ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.55 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากในเรื่อง ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.40 สวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ย 3.60 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ย 3.20 ความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.00 ตามลำดับ

ธุรกิจอุปกรณ์ประดับยนต์ มีระดับความเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.27 และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน และ สวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.13 ความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.00 ตามลำดับ

ธุรกิจร้านอาหารภัตตาคาร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.68 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.33 สวัสดิการ

ที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ย 3.67 ความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.53 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.20 ตามลำดับ

ธุรกิจการเกษตร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.31 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ สักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.76 ความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.65 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ด้านสวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ย 4.00 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.82 ตามลำดับ

ธุรกิจอื่นๆ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.29 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ สักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.58 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.42 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.25 สวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ย 2.92 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านตลาดแรงงาน

ธุรกิจประมง/สัตว์น้ำแปรรูป มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตลาดแรงงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.44 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ มาตรฐานค่าจ้างทั่วไปในตลาดแรงงานต่างด้าวมีค่าเฉลี่ย 3.51 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ กฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับการจ้างแรงงานต่างด้าวมีค่าเฉลี่ย 3.43 กฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานมีค่าเฉลี่ย 3.38 ตามลำดับ

ธุรกิจห้องเย็น มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตลาดแรงงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.77 ในปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ มาตรฐานค่าจ้างทั่วไปในตลาดแรงงานต่างด้าวมีค่าเฉลี่ย 3.28 กฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานมีค่าเฉลี่ย 2.56 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยน้อยในเรื่องกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับการจ้างแรงงานต่างด้าวมีค่าเฉลี่ย 2.48 ตามลำดับ

ได้แก่ กฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงาน และกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานต่างด้าว มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 2.83 ตามลำดับ

ปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน

ธุรกิจประมง/สัตว์น้ำแปรรูป มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.84 ระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.75 ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.64 ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ย 3.59 ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.56 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง คือ ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.35 และต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.89 ตามลำดับ

ธุรกิจห้องเย็น มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.36 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.20 ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.16 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ย 3.48 ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.16 ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.04 ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.96 ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.52 ตามลำดับ

ธุรกิจเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ย 4.11 ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.00 ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.89 ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน และระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.67 ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.56 ตามลำดับ

ธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้า/คอมพิวเตอร์ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.34 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ย 3.80 ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ และความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.40 ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.20 ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.80 ตามลำดับ

ธุรกิจรถยนต์/อุปกรณ์ประดับยนต์ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก เรียงลำดับได้แก่ ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.07 ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.93 ระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.80 ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.67 ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ย 3.60 ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.53 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ด้านความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.47 ตามลำดับ

ธุรกิจร้านอาหารภัตตาคาร มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.61 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากได้แก่ ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ ระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.73 ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.67 ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง และปัจจัยด้านขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.53 ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.33 ตามลำดับ

ธุรกิจการเกษตร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.37 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เรียงลำดับได้แก่ ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ ระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.76 ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.71 ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.88 ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.82 ตามลำดับ

ธุรกิจอื่นๆ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.43 ปัจจัยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.92 ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.67 ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ และระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.58 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.42 ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ย 3.08 ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.75 ตามลำดับ

ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน

ธุรกิจประมง/สัตว์น้ำแปรรูป มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก เรียงลำดับได้แก่ ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.31 ศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มี

ค่าเฉลี่ย 4.24 ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.09 ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.74 ประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.64 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.41 ด้านคุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.33 ตามลำดับ

ธุรกิจห้องเย็น มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก เรียงลำดับ ได้แก่ ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.28 ศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.12 ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.96 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.48 ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.44 ประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.32 คุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.04 ตามลำดับ

ธุรกิจเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.06 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก เรียงลำดับ ได้แก่ ด้านความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.56 ศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.33 ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.22 ประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.11 คุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.89 ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.78 ด้านคุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.56 ตามลำดับ

ธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้า/คอมพิวเตอร์ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก เรียงลำดับ ได้แก่ ด้านความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.40 ศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.20 ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน และความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.00 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.20 อยู่ในระดับปานกลางปัจจัยด้านคุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.00 ประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 2.60 ตามลำดับ

ธุรกิจรถยนต์/อุปกรณ์ประดับยนต์ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.80 ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.67 ศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.53 และมีความ

คิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.78 คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน และประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.80 คุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.52 ตามลำดับ

ธุรกิจร้านอาหาร/ภัตตาคาร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.21 ปัจจัยย่อยที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน และความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.80 ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.73 ศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.67 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.80 สำหรับปัจจัยย่อยที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.47 คุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.20 ตามลำดับ

ธุรกิจการเกษตร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.38 ปัจจัยย่อยที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน และศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.94 ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.82 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.12 ประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.00 คุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.94 คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.88 ตามลำดับ

ธุรกิจอื่นๆ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.62 ปัจจัยย่อยที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน และศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.58 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.67 ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.58 ส่วนปัจจัยย่อยที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.08 คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.00 อายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 2.83 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว จำแนกตามรายได้ของธุรกิจต่อปี และ ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามรายได้ของธุรกิจต่อปี

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว จำแนกตามรายได้ของธุรกิจต่อปี

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี ต่ำกว่า 25 ล้านบาท มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.46 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.11 อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.06 แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.81 ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.70 สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.67 และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.42 การจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.25 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.07 แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.83 แรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.65 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 25-50 ล้านบาท มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.23 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ การจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.71 แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.63 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.42 การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.38 อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย และหัวข้อสามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.17 ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.13 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย และหัวข้อแรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 2.92 แรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.79 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 51-75 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.44 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.61 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.45 แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาว

ไทย มีค่าเฉลี่ย 4.13 สวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่า แรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.61 การจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.58 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวต่ำกว่า แรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.10 แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่า แรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 2.81 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย และแรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 2.71 สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.65 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้ปี 76-100 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้าง แรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย มากที่สุด ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.50 และมีความ คิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มี ค่าเฉลี่ย 4.45 แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.15 การจ้างงานต่าง ด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.95 การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงาน ไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.80 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ แรงงานต่าง ด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.20 ค่าใช้จ่ายในการจัดหา แรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.15 ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่า รักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.80 อัตรา ค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย และแรงงานต่างด้าว มีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.65 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้ปี 101-125 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้าง แรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็น ด้วยมากที่สุด ได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงาน ไทย และการจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 5.00 และมิ ่ ความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวต่ำกว่า แรงงานชาวไทย แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย และสามารถจัดหา แรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.00 สำหรับปัจจัยย่อยที่มีความ คิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย หัวข้อการควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ใน

การทำงานมากกว่าแรงงานชาว และ หัวข้อแรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่า แรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.00 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี มากกว่า 125 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.17 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 4.13 แรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.93 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.40 ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.20 การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวยากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 3.13 อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.98 แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.88 แรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 2.83 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ย 2.65 การจ้างงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ย 2.53 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามรายได้ของธุรกิจต่อปี จากการศึกษาพบว่า

ปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์กร

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี ต่ำกว่า 25 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.78 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.99 ด้านความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.96 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.65 ด้านสวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ย 3.54 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 25-50 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.49 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.83 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.50 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ความต้องการใช้แรงงานต่าง

ค่าของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.46 สวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ย 3.17 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 51-75 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.39 สวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ย 3.94 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.10 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.87 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 76-100 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.49 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.85 ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ และปัจจัยด้านความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.60 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ สวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ย 2.90 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 101-125 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ และปัจจัยด้านสวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.00 ความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ สำหรับปัจจัยย่อยที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.00 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี มากกว่า 125 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.26 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.53 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.38 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.10 สวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าวเช่นอาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ย 3.05 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี มากกว่า 125 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.20 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ มาตรฐานค่าจ้างทั่วไปในตลาดแรงงานต่างด้าวมูลค่าเฉลี่ย 3.33 กฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับการจ้างแรงงานต่างด้าวมูลค่าเฉลี่ย 3.20 กฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.08 ตามลำดับ

ปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี ต่ำกว่า 25 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.86 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.20 ระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.05 ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.99 ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.89 ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ย 3.70 ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.63 ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.57 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 25-50 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.49 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.04 ระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.83 ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ย 3.71 ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.67 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.46 ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.42 ส่วนปัจจัยย่อยที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยน้อย คือ ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.33 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 51-75 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.62 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.97 ระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.94 ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ย 3.81 ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.74 ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.61 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.42 ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.87 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 76-100 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.44 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.15 ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.10 ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ย 3.95 และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ได้แก่ ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.45 ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง มีค่าเฉลี่ย 3.15 ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.10 ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.20 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 101-125 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลที่เกี่ยวกับงานโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.43 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ ปัจจัยด้านต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน และปัจจัยด้านความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.00 สำหรับปัจจัยย่อยที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ ระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ และปัจจัยด้านความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.00 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี มากกว่า 125 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลที่เกี่ยวกับงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.16 มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.40 ระยะเวลาของงานที่จะต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.38 ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.30 ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน มีค่าเฉลี่ย 3.03 ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.93 ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.85 ตามลำดับ

ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี ต่ำกว่า 25 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.10 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.71 สักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.61 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.36 ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.95 ประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.80 คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.67 อยู่ในระดับมาก และปัจจัยด้านคุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.58 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 25-50 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.42 สักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.25 ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.13 ความสามารถในการ

สื่อสารของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.50 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.46 คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.42 คุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.08 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 51-75 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.25 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.77 ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน และศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.65 ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.61 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.87 อยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านคุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.68 คุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.55 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 76-100 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.65 ศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.60 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.25 ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.00 ประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.70 คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.50 สำหรับปัจจัยย่อยที่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ คุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.00 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี 101-125 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน และศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.00 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ คุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน และคุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.00 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยน้อยในเรื่อง ประสิทธิภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 2.00 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีรายได้/ปี มากกว่า 125 ล้านบาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 ปัจจัยย่อยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.73 ศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.58 ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.55 และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน และ

ประสบการณ์ในการทำงานของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.13 คุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.00 คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 2.93 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 สรุปลำดับความสำคัญของปัจจัยย่อยในด้านต่าง ๆ 12 อันดับ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว

เรื่องปัจจัยย่อย	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ลำดับที่
1. แรงงานต่างด้าวมีความอดทนในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย	4.16	เห็นด้วยมาก	1
2. แรงงานต่างด้าวมีความขยันในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย	3.74	เห็นด้วยมาก	2
3. อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย	3.72	เห็นด้วยมาก	3
4. การจ้างแรงงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง	3.67	เห็นด้วยมาก	4
5. สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวได้ง่ายกว่าแรงงานชาวไทย	3.56	เห็นด้วยมาก	5
6. ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าที่พัก ของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย	3.41	เห็นด้วยปานกลาง	6
7. การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวง่ายกว่าแรงงานชาวไทย	3.33	เห็นด้วยปานกลาง	7
8. ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานชาวไทย	3.08	เห็นด้วยปานกลาง	8
9. แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย	2.94	เห็นด้วยปานกลาง	9
10. แรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย	2.77	เห็นด้วยปานกลาง	10

จากตารางที่ 28 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าวต่อปัจจัยย่อยในเรื่องแรงงานต่างด้าวมีความอดทนในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย อยู่ในระดับมาก(4.16) เป็นอันดับแรก ทั้งนี้เนื่องจากในภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นงานประเภท 3D JOBS เป็นงานที่ Dirty, Dangerous, Demeaning (Broadmoor, 2001) ซึ่งต้องอาศัยความอดทนเป็นอย่างสูง และให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อยในเรื่องแรงงานต่างด้าวมีความขยันในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย อยู่ในระดับมาก(3.74) เป็นลำดับที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจาก แรงงานต่างด้าวไม่มีสิทธิที่จะ

เลือกงานมากเหมือนแรงงานไทย ดังนั้นเมื่อได้งานทำแล้ว จึงพยายามขยันทำงาน เพื่อให้นายจ้างพอใจ กอปรกับเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน แรงงานไทยมีปัญหาด้านการว่างงานสูงขึ้น แรงงานไทยบางรายจึงหันกลับมาทำงานงานประเภท 3D JOBS มากขึ้น จึงส่งผลให้แรงงานต่างด้าวหางานทำได้ยากยิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อยในเรื่องปัจจัยย่อยในเรื่องอัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย อยู่ในระดับมาก(3.72) เป็นลำดับที่ 3 ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาลไม่มีการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับแรงงานต่างด้าว ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงไม่มีเกณฑ์ที่แน่นอนในการกำหนดอัตราค่าจ้างที่เป็นธรรมให้กับแรงงานต่างด้าว ซึ่งการกำหนดค่าจ้างของผู้ประกอบการนั้นจะสอดคล้องกับทฤษฎีการต่อรองค่าจ้าง ของ John Davidson ซึ่งกล่าวไว้ว่านายจ้างจะกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นสูงสุด (Upper Limit) ไว้ว่าเขาจะไม่ต้องการให้ค่าจ้างสูงไปกว่านี้ และจะพยายามทำให้อัตราค่าจ้างต่ำกว่าจุดสูงสุดที่กำหนดไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในทำนองเดียวกันกับลูกจ้างก็จะมีอัตราค่าจ้างต่ำสุด (Lower Limit) ของตนไว้ว่าจะไม่ยอมรับค่าจ้างที่ต่ำกว่านี้ และพยายามจะให้ค่าจ้างสูงกว่าจุดนี้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ กอปรกับเป็นแรงงานที่มีสถานภาพทางกฎหมายที่ไม่ถูกต้อง ทำให้นายจ้างบางรายฉวยโอกาสนี้ไม่จ่ายค่าแรงและแรงงานเองก็ไม่กล้าเรียกร้องหรือต่อรองใดๆ เพราะหากมีการเรียกร้องนายจ้างก็จะเลิกจ้าง ทำให้แรงงานกลายเป็นผู้หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย (คอลัมน์ประชาธรรม/สยามรัฐฯ , 2552:ออนไลน์)

สำหรับปัจจัยย่อยที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญน้อยได้แก่ ปัจจัยย่อยในเรื่องแรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์ในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย อยู่ในระดับปานกลาง (2.94) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแรงงานต่างด้าวยังไม่ได้รับการขึ้นทะเบียนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้ไม่มีประวัติในการสืบค้น ซึ่งหากแรงงานกระทำความผิด จึงยากแก่การตามตัวมาลงโทษ จึงทำให้ผู้ประกอบการไม่ให้ความไว้วางใจให้แรงงานต่างด้าวเท่าที่ควร และปัจจัยย่อยที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญน้อยที่สุด ได้แก่ปัจจัยย่อยในเรื่องแรงงานต่างด้าวมีความชำนาญในการทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย อยู่ในระดับปานกลาง (2.77) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานประเภท 3D JOBS เป็นงานที่ไม่ต้องใช้ทักษะมาก ดังนั้นผู้ประกอบการจึงไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร

ตารางที่ 29 สรุปลำดับความสำคัญของปัจจัยย่อยในด้านต่าง ๆ 20 อันดับ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว

เรื่องปัจจัยย่อย	ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ลำดับที่
1. ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน	ปัจจัยเกี่ยวกับตัวพนักงาน	4.46	เห็นด้วยมาก	1
2. ศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน	ปัจจัยเกี่ยวกับตัวพนักงาน	3.90	เห็นด้วยมาก	2
3. ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน	ปัจจัยเกี่ยวกับตัวพนักงาน	4.22	เห็นด้วยมาก	3
4. ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ	ปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน	3.97	เห็นด้วยมาก	4
5. ศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆ ของสถานประกอบการ	ปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์กร	3.90	เห็นด้วยมาก	5
6. ระยะเวลาของงานที่ต้องปฏิบัติงาน	ปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน	3.88	เห็นด้วยมาก	6
7. ความสามารถในการสื่อสารของตัวแรงงาน	ปัจจัยเกี่ยวกับตัวพนักงาน	3.85	เห็นด้วยมาก	7
8. ความชำนาญเฉพาะทางที่ต้องมีในงาน	ปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน	3.61	เห็นด้วยมาก	8
9. มาตรฐานค่าจ้างทั่วไปในตลาดแรงงานต่างด้าว	ปัจจัยที่เกี่ยวกับตลาดแรงงาน	3.67	เห็นด้วยมาก	9
10. ขอบข่ายของงานที่ต้องปฏิบัติ	ปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน	3.65	เห็นด้วยมาก	10
11. ประเภทของตำแหน่งงานที่จ้าง	ปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน	3.63	เห็นด้วยมาก	11
12. ประสบการณ์ในการทำงานของตัวแรงงาน	ปัจจัยเกี่ยวกับตัวพนักงาน	3.62	เห็นด้วยมาก	12
13. ความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ	ปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์กร	3.61	เห็นด้วยมาก	13
14. คุณสมบัติด้านเพศของตัวแรงงาน	ปัจจัยเกี่ยวกับตัวพนักงาน	3.47	เห็นด้วยปานกลาง	14
15. จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการจ้างมาปฏิบัติงาน	ปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์กร	3.42	เห็นด้วยปานกลาง	15
16. ความเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน	ปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน	3.41	เห็นด้วยปานกลาง	16
17. สวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าว เช่น อาหาร ที่พัก รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย	ปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์กร	3.40	เห็นด้วยปานกลาง	17
18. คุณสมบัติด้านอายุของตัวแรงงาน และกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานต่างด้าว	ปัจจัยเกี่ยวกับตัวพนักงาน และปัจจัยที่เกี่ยวกับตลาดแรงงาน	3.34	เห็นด้วยปานกลาง	18
19. กฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงาน	ปัจจัยที่เกี่ยวกับตลาดแรงงาน	3.29	เห็นด้วยปานกลาง	19
20. ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน	ปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน	3.04	เห็นด้วยปานกลาง	20

จากตารางที่ 29 พบว่า

ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว ต่อปัจจัยย่อยในเรื่อง ความขยันขันแข็งของตัวแรงงาน อยู่ในระดับมาก (4.46) เป็นอันดับแรก ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้ประกอบการคำนึงถึงความคุ้มค่าในการจ่ายค่าจ้าง จะเห็นได้ชัดจากการจ้างงานแบบรายเดือน กล่าวคือ ถ้าแรงงานคนใดมีความขยันขันแข็งในการทำงานมากกว่าแรงงานคนอื่น ก็จะได้รับค่าจ้างที่มากกว่าแรงงานคนอื่นด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อยในเรื่อง ศักยภาพในการทำงานของตัวแรงงาน อยู่ในระดับมาก (4.36) เป็นอันดับ 2 ซึ่งผู้ประกอบการยินดีที่จะจ่ายค่าจ้างที่สูงขึ้น หากแรงงานทำงานได้ผลผลิตต่อชั่วโมงที่มากกว่า ซึ่งจะเห็นชัดได้จากการจ้างงานแบบรายวัน เช่น อาชีพรับจ้างแกะกุ้ง แรงงานจะได้รับค่าจ้างต่อกิโลกรัม ถ้ายิ่งแกะกุ้งได้ปริมาณต่อกิโลกรัมมาก ก็จะได้รับค่าจ้างที่มากขึ้นด้วยเช่นกัน และผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว ต่อปัจจัยย่อยในเรื่อง ความสามารถและความชำนาญของตัวแรงงาน อยู่ในระดับมาก (4.22) เป็นอันดับ 3 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ประกอบการมองเห็นแล้วว่า การจ้างแรงงานที่มีความสามารถและความชำนาญมาก จะส่งผลให้ความผิดพลาดที่จะส่งผลเสียต่องานมีน้อยลง ซึ่งหมายถึงต้นทุนที่จะเกิดจากความผิดพลาดย่อมมีน้อยลงด้วยเช่นกัน ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงยินดีที่จะจ่ายค่าจ้างที่มากขึ้น หากแรงงานมีความสามารถและความชำนาญในงานมากกว่า

ปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว ต่อปัจจัยย่อยในเรื่อง ปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก (3.97) เป็นอันดับที่ 4 ทั้งนี้เนื่องจากงานส่วนมากเป็นงานที่ต้องทำต่อเนื่อง ต้องทำให้เสร็จภายในแต่ละวัน เช่น ธุรกิจประมง หากทำไม่เสร็จภายในหนึ่งวัน ผลผลิตก็อาจจะเสียหายได้ หรือ ธุรกิจห้องเย็น หากลูกค้าต้องการ ฝาก-เบิกสินค้าหลังเวลาทำงาน ผู้ประกอบการก็ยินดีให้บริการเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า ดังนั้นจึงมีการทำงานล่วงเวลาเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้ประกอบการจึงยินดีที่จะจ่ายค่าจ้างเพิ่มให้กับแรงงานในกรณีที่มีการทำงานล่วงเวลา ทั้งกรณีการจ้างงานแบบรายวัน และแบบรายเดือน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้กับตัวแรงงาน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อยในเรื่อง ต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานเพื่อปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง (3.04) เป็นอันดับน้อยที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากงานที่แรงงานต่างด้าวทำเป็นงานที่ใช้กำลังและแรงกายมากกว่าการใช้ทักษะ ดังนั้นผู้ประกอบการจึงไม่มีต้นทุนในการฝึกอบรมแรงงานมากเท่าที่ควร

ปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์กร

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว ต่อปัจจัยย่อยในเรื่องศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่าสวัสดิการต่างๆ ของสถานประกอบการ อยู่ในระดับมาก(3.90) เป็นอันดับที่ 5 ทั้งนี้เนื่องจาก ค่าจ้างเป็นต้นทุนส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของขบวนการผลิต ต้นทุนแรงงานซึ่งเกิดจากค่าจ้างนี้เป็นสัดส่วนที่สูงถ้าหากกิจการนั้นเป็นกิจการประเภที่ใช้แรงงานมาก (Labor Intensive) ดังนั้นหากธุรกิจจ่ายค่าจ้างที่เกินกว่าศักยภาพที่ตัวเองมี ก็จะทำให้ประสบกับภาวะการขาดทุนได้

ปัจจัยที่เกี่ยวกับตลาดแรงงาน

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อยในเรื่องกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานต่างด้าว(3.34)และกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงาน (3.29) อยู่ในระดับปานกลาง เป็น 2 อันดับก่อนสุดท้าย ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำที่ชัดเจนสำหรับแรงงานต่างด้าว ทำให้แรงงานต่างด้าวไม่ได้รับการคุ้มครองในเรื่องการได้รับค่าจ้างจากกฎหมาย ในเมื่อไม่มีกฎหมายมาบังคับให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตาม ผู้ประกอบการส่วนมากจึงละเอียดที่จะใส่ใจในความเพียงพอต่อการดำรงชีพของแรงงานต่างด้าว ซึ่งพบว่า แรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ได้รับค่าจ้างที่ต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำของแรงงานไทย

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร เป็นการวิจัยในการกำหนดค่าจ้าง ซึ่งแบ่งออกเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว และ ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว (ปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์กร ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงาน ปัจจัยที่เกี่ยวกับตลาดแรงงาน และปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน) โดยปัจจัยต่างๆกำหนดขึ้นจากแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าตอบแทนของพนักงานของ Mondy & Noe ซึ่งปัจจัยต่างๆเหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจในการกำหนดอัตราค่าจ้างของผู้ประกอบการ และจากผลการศึกษาในครั้งนี้จะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าวในระดับปานกลาง และ ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว ในระดับมาก ตามลำดับ

หากพิจารณารายละเอียดของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ หัวข้ออัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.72 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ

พีรพงษ์ คุสินธุ์ (2543) ได้ศึกษาสาเหตุการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า โดยศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดราชบุรีซึ่งพบว่าประเด็นที่เป็นสาเหตุสำคัญในการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าในจังหวัด ราชบุรีมี 3 ประเด็น เรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้คือ 1. ต้นทุนในด้านค่าจ้างแรงงานพม่าถูกกว่า การจ้างแรงงานคนไทย 2. การที่สามารถจัดหาแรงงานพม่าได้ง่ายและมีเหตุผลด้านมนุษยธรรม 3. การ ขาดแคลนแรงงานไทยและความขยันอดทนของแรงงานพม่า

ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับหัวข้อแรงงานต่างด้าวมีความอดทนในการทำงาน มากกว่าแรงงานชาวไทย มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และหัวข้อ แรงงานต่างด้าวมีความขยันในการ ทำงานมากกว่าแรงงานชาวไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา ของ จิรพล ภูมิภักดี (2551) ได้ศึกษาถึงความต้องการแรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการในจังหวัด กาญจนบุรี ซึ่งพบว่า แรงงานต่างด้าวมีความขยันและอดทนในการทำงานที่หนัก สกปรก ทำงาน บางประเภทที่คนไทยไม่นิยมทำ

ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับหัวข้อการจ้างแรงงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญา ว่าจ้างมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ทำให้แรงงานไม่มีสิทธิเรียกร้องเหมือนการจ้างแรงงานคน ไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิรพล ภูมิภักดี (2551) ได้ศึกษาถึงความต้องการแรงงานต่าง ด้าวของผู้ประกอบการในจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งพบว่าแรงงานต่างด้าวไม่เรียกร้องสวัสดิการมาก เหมือนแรงงานไทย และพอใจกับสิ่งที่ผู้ประกอบการหรือนายจ้างจัดหาให้

สำหรับรายละเอียดของปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดค่าจ้างของแรงงานต่างด้าวพบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ ปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์การที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว อยู่ ในระดับมาก (3.58) ซึ่งผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับหัวข้อ สัถยภาพในการจ่ายค่าจ้างและค่า สวัสดิการต่างๆ ของสถานประกอบการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาของ นิพนธ์ พัวพงศกร (2524) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าจ้างระดับประเทศ ซึ่ง พบว่ากิจการใดที่สามารถคิดกันไม่ให้บริษัทอื่นเข้ามาทำการแข่งขันได้ ก็จะทำให้มีกำไรส่วนเกิน และบริษัทนั้นอาจยินยอมจ่ายค่าจ้างแรงงานสูงได้

ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ ปัจจัยที่เกี่ยวกับงานที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงาน ต่างด้าว อยู่ในระดับมาก (3.60) พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับหัวข้อ ปริมาณงานที่ต้อง ปฏิบัติ มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิพนธ์ พัวพงศกร (2524) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าจ้างระดับประเทศ ซึ่งพบว่า โรงงานซึ่งมีขนาดใหญ่ มักจ่าย ค่าจ้างแก่คนงานที่มีฝีมือ คนงานไร้ฝีมือ มากกว่าโรงงานขนาดเล็ก (ขนาดของโรงงานวัดจาก จำนวนคนและมูลค่าผลผลิตต่อบริษัท)

ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงานที่มีผลต่อการเลือกจ้าง แรงงานต่างด้าว อยู่ในระดับมาก (3.90) พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับหัวข้อความขยันขันแข็งของตัวแรงงานมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประดิษฐ์ ชาสมบัติ (2532) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราค่าจ้างแรงงานของคนใน อุตสาหกรรมภูมิภาค ซึ่งพบว่าปัจจัยที่นำมาพิจารณาว่ามีส่วนในการกำหนดอัตราค่าจ้างของนายจ้าง หรือผู้ประกอบการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์

ข้อค้นพบ

จากการศึกษามีข้อค้นพบที่น่าสนใจดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประเภทธุรกิจเป็นธุรกิจประมง/สัตว์น้ำแปรรูป โดยมีระยะเวลาดำเนินกิจการ 5 ปีขึ้นไป และส่วนใหญ่กิจการมีแรงงานทั้งหมด 1-25 คน และส่วนใหญ่มีแรงงานต่างด้าว 1-25 คน ซึ่งการจ้างแรงงานต่างด้าวมียังรายวันและรายเดือน โดยการจ้างเป็นรายวันตั้งแต่ 100 บาท จนถึงมากกว่า 200 บาท และการจ้างเป็นรายเดือนส่วนใหญ่จะจ้างเดือนละ 5,000-6,000 บาท
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 66.5 มีแนวโน้มที่จะจ้างแรงงานต่างด้าวเพิ่มขึ้น และร้อยละ 24.5 ที่ยังไม่แน่ใจว่าจะจ้างต่อไปในอนาคต และร้อยละ 9.0 ที่ไม่มีแนวโน้มจะจ้างต่อไปในอนาคต
3. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกจ้างแรงงานต่างด้าว พบว่าธุรกิจร้านอาหาร/ภัตตาคาร ให้ความสำคัญในระดับเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย แรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าแรงงานชาวไทย และแรงงานต่างด้าวมีความขยันมากกว่าแรงงานชาวไทย และธุรกิจที่มีรายได้ 101-125 ล้านบาท ให้ความสำคัญในระดับเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวทั้งแบบรายวันและแบบรายเดือนต่ำกว่าแรงงานชาวไทย และ การจ้างแรงงานต่างด้าวไม่จำเป็นต้องทำสัญญาว่าจ้าง
4. ธุรกิจที่มีรายได้ของกิจการต่ำกว่า 25 ล้านบาท ให้ความสำคัญในระดับเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์การ ปัจจัยที่เกี่ยวกับตลาดแรงงานและปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน ซึ่งในขณะที่กลุ่มกิจการที่มีรายได้อื่นให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างกับปัจจัยที่เกี่ยวกับพนักงาน พบว่าธุรกิจที่มีรายได้ไม่เกิน 100 ล้านบาท เห็นความสำคัญของปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงานที่มีต่อการกำหนดอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าวในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มกิจการที่มีรายได้ 100 ล้านบาทขึ้นไป ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

ควรใช้ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด และมาก เพื่อกำหนดเป็นแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับการกำหนดค่าจ้างของแรงงานต่างด้าวและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นทุกข้อ ไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม จากข้อมูลการศึกษา มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวพนักงาน

1. ผู้ประกอบการควรเลือกแรงงานให้เหมาะกับงานมากที่สุด (Put the right man in the right job) เพื่อให้การผลิตมีประสิทธิภาพ และลดผลเสียที่จะเกิดจากการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้ประกอบการควรมีการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาศักยภาพของแรงงานต่างด้าว เหมือนกับการฝึกอบรมแรงงานไทย เพื่อให้แรงงานต่างด้าวเห็นความสำคัญของการเพิ่มศักยภาพตัวเองและมีความหวังที่จะได้รับค่าจ้างที่สูงขึ้นในอนาคต และถ้าแรงงานต่างด้าวมีความขยันและอดทน เป็นที่น่าพอใจ ผู้ประกอบการควรพิจารณาเพื่อปรับเพิ่มค่าจ้างให้แก่แรงงานเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานของแรงงานต่างด้าวต่อไป

2. รัฐบาลควรมีศูนย์ที่ตั้งขึ้นมาเพื่อดูแลเรื่องแรงงานข้ามชาติโดยเฉพาะ มีล่ามที่สามารถสื่อสารภาษาของแรงงานข้ามชาติได้ และประเด็นสำคัญ คือ สิทธิต่างๆขั้นพื้นฐานที่แรงงานข้ามชาติต้องได้รับการปฏิบัติจริงเมื่อทำงานอยู่ในประเทศไทย และเมื่อมีการเปิดการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว รัฐบาลควรจัดเก็บข้อมูลของแรงงานต่างด้าวให้กับผู้ประกอบการ เช่น ข้อมูลด้านเพศ อายุ ความสามารถและความชำนาญ ประสบการณ์ในการทำงาน และงานที่ต้องการในอนาคต และควรมีสำนักงานจัดหางานให้กับแรงงานต่างด้าวที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว เพื่อสร้างความสะดวกและเพิ่มความหลากหลายในการเลือกงานให้กับแรงงานต่างด้าว และผู้ประกอบการด้วยเช่นกัน

ปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน

1. หากมีการทำงานล่วงเวลา ผู้ประกอบการควรมีมาตรฐานในการจ่ายค่าจ้างเพิ่มให้กับแรงงานต่างด้าวเหมือนแรงงานไทย ทั้งนี้เพื่อให้แรงงานต่างด้าวไม่รู้สึกว่าคุณเอาเปรียบจากผู้ประกอบการ ซึ่งค่าล่วงเวลากำหนดไว้ดังต่อไปนี้

- ค่าล่วงเวลาในวันทำงานปกติ ผู้ประกอบการต้องจ่ายค่าล่วงเวลาในอัตราไม่น้อยกว่า 1.5 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ

- ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ผู้ประกอบการต้องจ่ายค่าจ้างในอัตราไม่น้อยกว่า 3 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ

ปัจจัยที่เกี่ยวกับตลาดแรงงาน

1. รัฐบาลควรจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าว หลักการคือ ปรับสภาพแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองให้เป็นแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมาย โดยเปิดโอกาสให้นายจ้างนำแรงงานต่างด้าวมารายงานตัวเพื่อจะส่งรายชื่อให้ประเทศต้นทางพิสูจน์และรับรองสถานะเพื่อปรับเข้าสู่ระบบที่ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป และควรกำหนดมาตรฐานการจ้างแรงงานต่างด้าว รวมถึงการกำหนดค่าแรงขั้นต่ำ โดยยึดมาตรฐานเช่นเดียวกับแรงงานไทย ซึ่งการจัดระบบแรงงานต่างด้าวจะมีผลทำให้ผู้ประกอบการหันมาให้ความสำคัญในการเลือกจ้างและกำหนดค่าแรงให้กับแรงงานต่างด้าวมากยิ่งขึ้น
2. หากมีการบังคับใช้กฎหมาย ผู้ประกอบการควรปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ผลของการบังคับใช้กฎหมายสมบูรณ์ที่สุด และ ผู้ประกอบการควรมีจิตสำนึกที่ดีต่อการจ่ายค่าจ้างให้กับแรงงาน โดยไม่จ่ายค่าจ้างที่ต่ำจนเกินไป ซึ่งผู้ประกอบการควรคำนึงถึงความเพียงพอต่อการดำรงชีพของแรงงานเป็นสำคัญ